

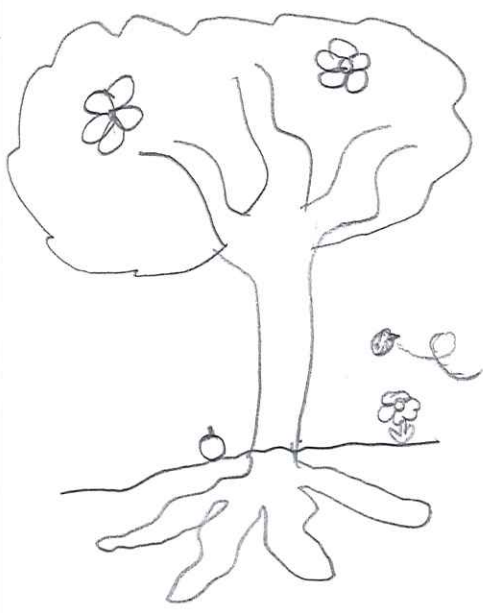
Küçük Şehzade

Şeyh Abdülkadir'in bereketi ve zengin ilmiyle hem Sultan Ahmed'in hem de halkın refahı adeta altın çağını yaşamaktaydı. Her yerde bir intizam ve düzen hakim idi. Üstelik Şeyh Abdülkadir'in bulunduğu tekke ve medreselerde millet de her ne kadar saygılı faydalar görmekteydi. Dolayısıyla ülke de otorite ve güç bakımından gelişmekteydi ve bu durum padişahın düşmanları için pek iyi değildi. Ayrıca düşmanlar da bu güce karşı birleşme, ittifak etme gereği duymuşlardı. Sultan Ahmed'e duyulan kin yek rüçud hâlini almıştı. Sinsi planlar tartışılmaya başlanmıştı. Alınan karar ise derletin hakimiyetine fitne sokacak uzun vadeli hainlik planlarıydı. Bu hainliğe lâyık görülen zât ise Yahudi ve Sultan Ahmed'e yıllardır kin besleyen, kurnaz, sinsi olan İzak adında biriydi. İzak kurnaz olmasıyla beraber kendi işini görebilir nitelikteydi. Planlarını çoktan hazırlamıştı. Padişahın alimlere olan hassasiyetinden faydalanıp alim bir kişi olarak önce rezilliğe sonraysa başrezilliğe yükselirken bu süre zarfında yıllarını harcamıştı. Ke artık planlarının işlemesi için lazım olan imkânlar oluşmuştu. Hatta bu planlar verdiği vaazlarla mühim bir kitleyi yanında toplamasıyla ve bu planın derletin her yanında çalışan işçilerden oluşmasıyla işlemeye başlamıştı çoktan. Tabi ne kadar büyük bir kitleye hitap eden bir kişi olsa da İzak bu kitlenin dini ve milli değerlerine bağlı bir şekilde yetiştiğinin farkındaydı. Bu yüzden yavaş yavaş insanların aklını ve kalbini yoldan saptıran konuşmalara başvurdu ve etkili konuşması ile kısa sürede sonuç aldı. Artık etrafındaki adamlar kendisine körükörüne inanabilir ve dilediğini yapabiliyorlardı. En azından İzak bu kanaatteydi. Planı ise bu bereketin asıl mimarı olan Şeyh Abdülkadir'e süikast planıydı. Ve klasik bir süikast planı olan günlük öğün yemeklerinden birine katılan zehir planlamıştı. Şeyh'in öğünü iki rekât olmakla beraber su ve ekmekten fazlası değildi. Ayrıca ekmeği de İzak'ın adamlarından biri olan Selim'den alıyordu. Süikast planı tam tükür işlemiş zehirlenen ekmeğe Şeyh'in pek sade ve gösterişsiz erine girmişti. Ne tesadüf ki aynı akşam padişah ve adamları o gün Şeyh'i ziyarete gelmişler. Şeyh ikramını o gün aldığı zehirli ekmeğe suyu kullanarak sunmuş. İkramı ilk yiyen İzak'ın adamlarından biri olmuş. Padişah-adamlarının yaptığı terbiyesizliğe sinirlenince de adabından Şeyh'in yanında

Ses çıkarmamış. Şeyh yemeye başlamadan dua ederken adamın nefesi tıkanmış ani bir hareket başlamış ve olduğu yerde ölmüş. Padişahın tabipleri hemen incelemeye başlamışlar adamın yediklerini. Neticede zehrin ekmeğe aşılandığı kararına varılmış. Olay araştırılmış ve Selim'e kadar gitmiş. İzak'ın can verilmemesi de sır vermem diyen adamı kalbinin içinde oluşan nefsanî ve dünyevi duygularla hemenciklik başrezini ele vermiş. İki haftaya kalmadan İzak'ın sürgün edildiği haberleri dağılmış ve İzak'ın adamları da hatalarını anlamış Şeyh'in tekke ve medreselerine geri dönmüşler. Padişah'ın gücüyse her geçen gün dünyada nam salmaya devam etmiş. Sonuç olarak "Padişah'ı kaldırırsam da yerime gelecek şehzadeler Şeyh'ten nasibini alır. Bu yüzden kesin sonuç olan Şeyh'in kendisine düzenleyeceğim süikast tam yerinde olacaktır." diyen İzak'ın planı hüsrarla sonuçlanmış

Abdulkerim Erkinov

8-B No:95

Bir Şeftali Bin Şeftali

Kısa bir özet: Yoksul bir köyde bir şeftali ağacı varmış. Bu ağaç meyve vermezmiş. Çünkü onu diken Ali ile Mehmetmiş. Sadece onlara ve küçük çocuklara meyvelerini vermesi gerekiyormuş. Beni ne kadar kor kutsalar da ona boyun eğmeyeceğim diyormuş.

Benim Kendi Sonucum: Çiftçi beni o kadar büyüttü, su harcadı. Beni büyüttüğü için meyvelerini ona vermeye karar verdim. Ali ile Mehmet beni bıraktı gitti zaten. O günden sonra şeftali ağacı bol bol meyve vermeye başladı. Çiftçinin bir de bir kızı vardı. Tam bir meyve canavarıydı. O bu meyveleri iştahla yiyor. Beni seviyor. Ben de onu sevmeye başladım. Yanıma her geldiğinde farkılar söylüyor. Artık daha mutluym. Sonunda pahalı bir hayat yaşayabildim.

En Sağlam İp

Olan biteni annemler anlattım ama bana inanmadılar, sonrasında odama döndüm ve kitabı açtım hala B ordaydı bana gülümsüyordu ve biraz düşündüm sonunda harfler gülümsüyemez ya da konuşamaz. Annemde haklıydı ama bana bakıyordu. Annemi, babamı, annememi ve dedemi çağırarak ve kitabı açtım annem, babam, annememi ve dedem kitapları gözlerini alamıyorlardı ve bana bunun nasıl olduğunu sordular bende bilmiyordum dedim. der demez kitabın içine girdik. Ben yine ağlamaya başladım çünkü ikinci kez kitabın içine girmiştin annem beni teselli etti sonrasında biraz yürüdük ben hemen silde olduğumuzu anladım, bize doğru kum fırtınası geliyordu. Ben hemen kaşmaya başladım. Annem, babam, annememi ve dedemi de kaşmaya başladı.

Yağmur Niso Özdemir 5/10.

Kitap Adı: Uğursuz

Yazarı: Neslihan Saltaş

Neslihan Saltaş'ın yazdığı son

Timur, Mete ve Cengiz birlikte mezarlığın yanındaki mağraya giderler ve Mete mağranın içindeki göle girerek başka bir çıkış bulur. Bulduğu çıkıştan sonra biraz ilerledikten sonra altından bir taht ve değerli taşlar bulur. Bunları nasıl taşıyacağını düşünürken sonunda tahtı bulunduğu yerde bırakma kararı alır ve geri dönüp Timur'a haber verir. Timur da bunu kabul edince birlikte Mete'nin bulunduğu değerli taşları ellerine götürürler. Bu sayede uğursuzun laneti bozulur ve bir daha kimse zarar görmez.

Benim Yazdığım Son

Timur, Mete ve Cengiz tekrardan mezarlığın yanında duran mağraya gitmişlerdi. Aslında Neva da gelmek istemişti fakat babaannesi reddediyordu, çünkü kendisi Mete'den hiç mi hiç haz etmiyordu. Edecek gibi de değildi zaten.

Ama bu mağrada her ne bulurlarsa bulsunlar Neva'ya da vermek zorundalardı çünkü o kocaman yılanlı kapının şifresini o olmasaydı asla çözemezlerdi. Hatta Mete bile ne kadar kıskansa da kabul ediyordu, Neva kendisinden bile daha zekiymi.

Timur "Hadi gelin etrafta kimse yokken gidelim!" diye seslendi. Cengiz kucagında Pofidik ile birlikte hızlıca mağranın dar girişinden içeri girdi. Mete ise tekrardan etrafa bakıp temkinli bir şekilde onları takip etti. Her gün yürüdükleri uzun ve geniş koridorda ufak kuzen yürürken en küçükleri Cengiz ayacağının dibinden bir şeyin geçtiğini hissetti. Bunun bir yılan olduğunu düşündü ve hemen abisine seslendi: "Abi! Burada bir yılan olabilir, az önce yanımdan geçti sanırım!"

Bunun üzerine Timur göz devirdi. Bikkinlikle bir nefes verdi ve "Buraya girecekleri sıfırlı kapı yılanı yıldız sayesinde açıldı, ama artık yılanlarla işimiz olduğuna sanmıyorum Cengiz. Rüzgâr falandır." dedi. Bu sırada Mete elindeki fener ile yerleri kontrol ediyordu. Diğer iki kuzeninin aksine o her şeye ihtimal veren biriydi. Fakat yerde herhangi bir yılanla ait olabilecek bir şey göremiyordu.

Üç Aslan tekrar yürümeye başladı. Üçü de dedelerinin bıraktığı haritanın onları ne tür bir hazineye (?) götüreceğini merak ediyordu. Sonunda dün gördükleri fakat içine giremedikleri göle vardılar.

Mete tam çantasından dalma için uygun olan kuyafetleri çıkartırken ayak sesleri duydu. Bu ses her saniye daha da yaklaşıyordu ve bu üç Aslan'ı korkutuyordu.

Sonunda Cengiz dayanamadı ve abisi Timur'un arkasına saklandı. Mete soğuk kanlılığını korumaya çalışıyordu. Timur ise sesin nereden geldiğini pek anlayamadığı için elindeki fener ile etrafa bakınıyordu.

Adım sesleri üç kuzene daha çok yaklaştı. Mete Timur gibi fenerini etrafta gezdiriyordu. Hala etrafa bakınırken bir anda feneri ile bulduğu Neva onu şaşırtmıştı. Kızın güzel mavi gözleri fenerin ışığı sayesinde parlıyor, Neva'nın gözleri adeta gökyüzündeki iki parlak yıldıza dönüşüyordu. Tabii Mete bunu kolayca kabulleniyordu, bu kız çok güzeldi fakat kendisinden zeki olması biraz canını sıkıyordu...

Sonunda bu gerginlikten rahatsız olan Timur "Buraya nasıl geldin Neva?" diye sordu. Merak ettiği şey yolu nasıl bulduğu değil babannesinden nasıl izin aldığıydı. O kadın buna asla izin vermezdi.

Neva "Ne yapacaksın benim buraya nasıl geldiğimi?" diye teesledi. Timur'u ve ekledi "Neyse, bir şeyler falan buldunuz mu?". "Eğer tam şu an gelmiş olmasaydın belki bulurduk!" dedi Mete, sitem ediyordu ama Neva'nın onu pek umursadığı söylenemezdi. Bu Mete'yi daha çok sinirlendiriyordu, Neva ise bu durumla eğleniyordu.

Mete daha çok oyalanmadan gerekli ekipmanları aldı ve göle dalı. Biraz ilerledikten sonra yosunlar etrafını sarmaya başladı, ama bu normal değildi. Çok fazla yosun vardı ve Mete artık hareket etmekte zorlanıyordu.

Geri dönmeye karar verdi ve zor da olsa yosunlardan kurtuldu. Biraz sonra yüze çıktıysa yerde baygın bir şekilde yatan Neva'yı görmeyi beklemiyordu. Kuzenleriyse baygın olmayı bırak ortada bile yoktu!

Met'e hızla Neva'nın yanına gitti ve uyanmasını ümit ederek şişesinden biraz suyu Neva'nın yüzüne döktü. Neva ilk başta gözlerini daha sıkı yumdu fakat daha sonrasında ayağa kalkmak için hamle yaptı. Tam o sırada fark etmişti ayağının burkulduğunu. Bu sebepten dolayı adım atmadı ve yere oturdu.

Met'e kaşlarını çatarak sordu "Ne oldu? Timur ve Cengiz neyse?" Neva, o anlar aklına geldiğinde vücudunda hafif bir titreme hissetti; ama bunu umursamadan anlatmaya başladı "Sen suya girdikten 5-10 saniye sonra bir yılan geldi zaten korkmştuk ve yılan sayısı gittikçe artıyordu. Daha sonraysa bu yılanlar birleşip tek bir yılanla dönüştü. Timur ve Cengiz'e kaşmasını söyleyince Cengiz koşmaya başladı ama biraz sonra ayağı başa takıldı. Timur hemen onun yanına koştu ama ben gidemedim korkulu kendimi kitlemiş gibiydim. Kendime gelince onların yanına doğru koşmaya başladım ama yılan bana kuyruğuyla vurunca geri savruldu. sonra zaten bayılmışım." dedi. Böylelikle son 5 dakikanın özetini anlatmış oldu.

Met'e olanları anlamaya çalışıyordu ama Neva'nın "O yılan arkanda!" diye bağırmasıyla yılanla doğru döndü.

O an aklından geçirdi Met'e, onlar defineci Aslan Aslan'ın torunları Üç Aslan'ları ama onlar da bulamamıştı hazinenin yerini. Onlar bulamadıysa zaten bir daha kimse uğursuzca bulamazdı. Sahi Aslan Aslan neden o haritayı almıştı ki? Bunun cevabını kimse bilmiyordu.

Aklından geçen şeylerle gülümsedi Met'e, zaten dedesi bu işe buluşmasa şaşırırdı fakat onların artık zamanı kalmamıştı. Aslan Aslan'ın Üç Aslan'ı ve konuyla alakası olmayan Neva'nın sonu gelmişti.

Şimdi ise uğursuz bekliyordu yeni sahiplerini, daha doğrusu yeni kurbanlarını. Bu zamana kadar kimse başaramamıştı ve başaramayacaktı. Zaten Aslan Aslan'ın Üç Aslan'ından sonra kimse denemeye bile cesaret edemezdi.

Ayşe Zeynep Yılmaz

Tuna'dan Uçan Kuş

Gülten Dayıoğlu (175)

Kitabın Sonu:

Kitabın Sonunda Behram Paşa düştüğü tuzaktan sonra İstanbul'dan kaçıyordu. Ve bir daha ondan haber alınamamıştı. Bu sebeple herkes onu öldü biliyordu ama aslında Behram Paşa ölmemişti. Sadece aldığı kitaplarıyla beraber memleketi Tuna kıyısındaki bir köye gitmişti. Orada hem yeni kitaplar yazıyor, hem de köyedeki insanlara ilim öğretiyordu. Ve artık köy ahalisi ona Bilgin diyorlardı. Artık bu yaşlı Bilgin'in ünü her yere yayılmıştı. Bunu duyan genç padişah yaşlı Bilgin'in hanesine gitti. Behram Paşayı hatırlamadı ama onunla uzun uzun sohbet etti. Sonra padişah İstanbul'a geri döndü ama hala yaşlı Bilgin'in kendine niye bu kadar iyi geldiğini anlayamamıştı. Anadan yıllar geçti gitti. Behram Paşa ölmeden evvel genç padişaha bir mektup yazdı. Ama mektup İstanbul'a ulaşana kadar Behram Paşa vefat ediyor. Padişah acı haberi alınca çok üzülüyor. Mektubu okuyunca acısı daha da katlanıyor. Çünkü mektupta yaşlı Bilgin'in gerçek kimliği ve son isteği yazıyor. Padişahda Behram Paşa'nın son isteği olan Tuna'dan Uçan Kuş serüveninin herkese duyulmasını sağlıyor.

Benim Yazdığım Son:

Benim yazdığım sonda Behram Paşa tuzaka garkalanıp hainlerin eline düştü. Ama kıvrak zekası sayesinde bu tuzaktanda hemen kurtuldu. Nasıl mı? Hemen anlatıyorum Behram Paşa'yı bağlamışlardı. O da ellerini açmaları için biraz su istedi. Ve hemen oradaki adamları etkisiz hale getirdi. Her yeri avucunun içi gibi bildiği için kaçabildi. Aslında İstanbul'a geri dönmek istiyordu lakin aklında annesinin yıllar evvel deşirmeye giderkenki sözü vardı. Boris'in (yani Behram Paşa'nın) annesi şöyle söylemişti. "Ben oğlumu Osmanlı'ya vermem, benim oğlum kendi ahalisine hizmet eder başkasına değil." Sonunda Behram Paşa kararını verdi.

Memleketi Tuna'ya gidecekti, İstanbul'dan kitaplarını aldırdı ve Tuna'ya ulaştı. Köy halkı onu güler yüzle karşıladı öyle de uğıldılar. Ama yıllar geçtiği için kimse onu tanımadı. Zaten kimsede adını sanını sorgulamadı. İlk geldiğinde çok yer gezdi diye Gezgin dediler. Ama onun çok ilim, irfan sahibi ve zeki biri olduğunu anlayınca artık o yaşlı bir Bilgin oldu. Ve bu yaşlı Bilgin'in zaman geçtikçe ünü artıyor herkes onu konuşuyordu. Bu ün İstanbul'a kadar gelmişti. Tabikide bu yaşlı Bilgin padişahın da kulağına gitmişti. Çok vakit geçmeden padişah Tuna'ya gidip yaşlı Bilgin'i ziyaret etmek istedi. Ve gittiğinde onu görür görmez tanıdı, yani Behram Paşa'nın o olduğunu anladı. İkiside gözleri yaşlı yaşlı mutluluktan ağlayarak birbirlerine sarıldılar. Yaklaşık bir hafta boyunca odadan çıkmayıp hasret giderdiler. Bu sürede padişah Behram Paşa İstanbul'a davet etti. Behram Paşa ilk önce reddetsede ailesini ve silah arkadaşlarını çok özlemişti yani sonradan teklifi kabul etti. Hemen toplanıp gemiyle yola çıktılar. Behram Paşa yıllar sonra ailesini göreceği için çok heyecanlıydı yerinde duramıyor içi içine sığmıyordu. Sonunda İstanbul'a vardılar. Ama Behram Paşa'nın gelmesiyle acı haberi alıp göz yaşlarını tutamaması bir oldu. Çünkü Behram Paşa'nın hanımı Ayşe Hatun iki yıl evvel vefat etmişti. Ama çocuklarını ve torunlarını görünce acısı biraz da olsa azaldı. Neyse birazda iyi tarafından bakalım. Behram Paşa artık yeniden vezir olmuştu ve hanesiyle vakit geçirebiliyordu. Yeniden kitaplar yazıyor, padişahla fetihlere katılıyordu. Ve bu böyle uzun yıllar sürdü.

Rümeysa Edda

Eroğlu

6/E 493

BABAANNEM GERİ DÖNDÜ

Babaannem bize ders verdikten sonra , hepimiz beraber güzel bir sofrayı kurduk. Artık anneler bana daha çok özen göstermeye başladılar. Afiyetle yemegimizi yedikten sonra , babaannem bize güzel hikâyeler anlattı. Daha sonra güzel bir animasyon filmi seçip eğlendik. Artık babaannemin pembe tüllü etekleri ve pembe pençesi yoktu. Artık eskisi gibi şalvarı ve tatlı yelegi ile bize gülümseyordu. Ve babaannemde kalmaya gittik. Çok güzel ve eğlenceli bir gündü.

Bu şekilde artık babaannem bize özen göstermiş ve bizde manulda çok güzel vakit geçirmiştik.

Zeynep Beyda Korakurluk
5/10

Harry Potter 1

Kitabın Sonu

Harry Dudley'in kendisine kötü davranacağını biliyordu. Onların evine gidince doğum gününe bile hatırlanmazdı. Harry kuzeninin evine gideceği için üzgünce bunu belli etmeden şöyle dedi "İstikde çok eğleneceğim...." dedi ve kuzeninin evinin yolunu tuttu.

Benim Sonum

Harry kuzeninin evine gitti. Ona odasını gösterdiler. Çok sevinmişti çünkü kuzeni ona çok iyi davranıyordu. Dudley'de bir değişiklik vardı, Hatta Harry'nin elindeki bawlu alıp Harry'nin odasına götürdü. Hala çok sevinmişti. Ama belirtmiyordu. Harry odasına gidip dinlendi. Çok acıkmıştı. Ayağı için yemek yedi ve sonra kitap okudu. Aradan 1-2 hafta geçti. Okuldaki arkadaşlarını çok özlemişti. Onlara haftabaca mektup attı. Her gün geçti ve hep alamıyordu. Bu yüzden canı sıkılmıştı. Ne yapabilirim diye düşünüyordu ama aklına hiç bir şey gelmiyordu. Günlerce odasında durdu. Sonunda bir kızıdan mektup geldi. Mektup kızıdan gelmiş diye bakınca çok sevindi. Mektup arkadaşları Ron'dan gelmişti. Mektubu okuyunca neeman Okumaya başladı. Mektupda şöyle yazıyordu.

"Merhaba Harry sonunda sana mektup göndere bildim. Nasılsın Umarım iyisindir. Ben iyiyim. Görüşmek istediğini yazmışsın ama maalesef görüşebileceğimizi sanıyorum. Babam yeni bir kiftile aklı. Galiba tüm yaz boyunca burada kalacağız. Üzgünüm umarım yeni dönemde veya tatilde görüşebiliriz. Kendine iyi bak."

Ron

Harry bu durumu biraz üzülür. Ama mutlu olmalıydı çünkü yarın doğum gününde. Ama doğum gününe hatırlanmıyordu sıklıkla. Ama Ron bilerek böyle demişti çünkü Harry'nin yarın doğum günü olduğunu biliyordu. Ona sürpriz yapacaktı. Yarın Harry çok mutlu olacaktı. Yarın olunca Harry çok üzülüyordu çünkü gece uyuyamamıştı. Dudley gelip Harry'yi kahvaltuya çağırdı ama Harry'nin canı hala sıkılmıştı. Kahvaltısını yapıp odasına çıktı. Kuzeni Dudley doğum günü için kahveyi tüm evi söylemişti. Herkes giyinmişti. Giyinmeyen bir tek Harry kalmıştı. Teyzesi ona giymesi için birkaç şey getirmişti. Teyzesi bunları giy diyince Harry "Neden?" dedi. Teyzesi "Sürpriz" dedi. Harry isteksizce giyinmişti. Misafirlere gelmeye başlıyordu. Ayağı iniince kapaı aldı ve Harry Ron'u görünce çok şaşırıldı. Harry çok sevinmişti ve "Elindeki kutu ne?" diye sorunca Ron "bu senin doğum günü hediyesi doğum günün kutlu olsun Harry!!" dedi Ron. Harry kutuyu açınca içinden bir anı defteri çıkmıştı. Çok mutlu oldu ve teşekkür etti. Ve bir dahakine sık sık görüşmelerine söz verdiler.

Erua Karaca

6/D 373

Simbad Meçhule Yolculuk

Babasının öldüğünü zanneden simbad bir gün halasından babasının ticaret yapmak için uzak diyarlara gittiğini ve birdaha geri dönmediğini öğrenir. Babasını bulmayı aklına koyan simbad yolculuk için hazırlıklar yapmaya başlar sonimi dostu Setfan ona eşlik etmek istesede simbad bunu kabul etmez ve yoluna tek başına çıkar yanında sadık köpeği Kitnirden başka kimse yoktur.

Benim Sonum ....

Cehennem batıklığından efsane korsan Holvar Smor'un kılıcını alarak Kuru Kafa Krallığının kralı Wiki Dünya'yı yenerek bayrındaki altın anahtarı almıştır. Ve iskeletler hapisanesinden babasını kurtararak evine dönmüştür. Simbad'ın yaptıkları kasabasında herkese yayılmış ve halk arasında "Efsane Simbad" olarak tanınmıştır. O günden sonra "Efsane Simbad" tarife geçmiştir.

HAMZA AYDIN

8/B

28

HAYALPEREST

Kitabın Gerçek Sonunu Neftali'nin yazıp biriktirdiği şiirleri babası gözü önünde yakar ve üniversiteye gittiğinde şiir yazmaya devam eder bu taktirde notları düşer ise ona harçlık göndermeyeceğini söyler fakat bu Neftali için çok önemlidir çünkü Neftali cılız ve güçsüz biriydi. Üniversiteye gittiğinde yazdığı şiirleri etrafında hayali bir şekilde gezintiye çıkar.

Benim Yazdığım Sonum: Uzun süredir babamın karşı çıkacağını bildiğim için şair olma isteğimi tekrar tekrar babama anlatmıyordum. Tüm şiirlerimi bir kenarda gizlemiştim fakat hiç beklenmedik birşey oldu. Laurita şiirlerimin yerini babama söyledi. Bu yüzden babam odama gelip şiirlerime bakmaya başladı. Tabii ki beklendik bir şekilde babam ilk başta çok sinirliydi ancak şiirleri baktıktan sonra duygulanmaya başladı ve biraz olsun sakinleşti. Bu sırada Mamadre'de buradaydı. Gerçi o beni başından beri desteklemişti. Babamın sakinliğini görünce o da mutlu oldu. Babam iyice sakinleşince uzun zamandır açmak istediğim o konuyu açmaya fırsat bulduğumu hissettim ve cesaretimi toplayıp sordum; "Baba şair olabilir miyim?". O an babam bize ikinci şoku yaşattı ve daha önce neden bu isteğimi sadece dile getirmediğimi yaptıklarımı ona göstermediğimi sordu. Ben o şokta susakaldım. Tabii ki yüzümde bir tebessüm belirdi. Durakladık. Tabii ki kabul etti. Çok mutlu oldum Laurita ve Mamadre'de öyle. Sonrasında babam bir şartım var diye devam etti ben biraz endişelendim. Babam üniversiteye gideceğimi şairliği bunun yanında hobi olarak yapacağımı söyledi. Aslında bu benim için şart bile değil çünkü ben zaten okulumu tamamlamayı düşünüyordum. Kabul ettim ve anlaştık. Hepimiz çok mutlu olduk. Artık bundan sonrası Aslı Betül Doğan 6/E 194 okulumu tamamlayıp hayallerimin peşinden koşmaya kaldı.

Yazarı: Fermin Yaşar Babannem Geri Döndü!

Evide benim çok sıkılıyordu. Annem ve babam çok uğayındular. Benimle hiç ilgilenmiyorlardı. Tek istedikleri büyümendi. Okulda da benim çok sıkılıyor. Hocalarla aram bozuk. Deneme yanılma yoluyla öğreniyorum. Pinpon topunun yonip yonmadığını merak etmişim bir keresinde. (Yonuyormuş! Evde yonun çıktı) Bir keresinde evde futbol oynamıştım. (Televizyon kırıldı.) Bir keresinde İkramet'in yağsuz'un yağ yiyip yemediğini merak etmişim. (Adam yere düştü) Bir keresinde ise musluğu açık bırakıp kapıyla açık bırakıp basımdan asfeyi su döktüm. (Babam kayıp yere düşüp kolunu kırıldı).

Neyse dedeğin gibi deneme yanılma yoluyla öğreniyorum. Ama tek istediğim babannemin geri dönmesiydi. Onunla çok eğlenirdim... Baska bir şey dilesem kabul dıcakmış Babannem geri döndü! Ama öyle döndüki ben bile şaşır dım ya-nı. Kocaman bir sopka, altında kilatlı çorap, üstüne telden bir buların eteği. İki kedi, bir köpek, bir fanus dolusu balık, bir kafes dolusu kuş, bir kaplan-bağı ve bir orduya yetecek kadar eşyalarla dolu valizler ile bir ba-banneme ancak bu kadar kapıda bekrebilirdi. (Bundan sonrası ben yazdım)

Babannem oturma odasına geçip, bir valizini açtı, sopkasını çıkartınca saça-rın pembe dığınur gördük. Valizden çıkan oyuncaklarla beyaz atlı prens ve prensel oynuyordu sonra bütün her yeri dağıtıp öyle bırakıp gitti. Sonra babam sordu babanneme. Babannemde "Sanane, hadi sen kendi işine" dedi. Babannem bir gün arkadaşlarını çağırıp basketbol oynadı, sepeti patla yaptılar. Her yeri dına dıman ettiler. Bir baktım gitmişler. Babannemin odasına baktım ordaydı. Prenses oturdu birbirleriyle "ben daha güzelim diye kavga ediyorlardı.

Sonra arkadaşları gitti. Annem aklım dedik ağgaları tekraremeye suya taş atmaya başlagınca çeri döndük. Zavallı babannem. Bir gün dok-tora gittik. Doktor: "Genç Çocuk Hastalığı" dedi. Kisinin kendini 6-7 yaşlarında gibi hissetmesiydi.

Hepimizin morali bozdu, geceleri bağıra bağıra müzik ediyordu Babam. Halam gibi kader gidiyordu. Ses. Üst katımızda oturan komşumuz Recep DÜRÜST YÜREK. Kapımıza geldi, "Sessiz olun" dedi. Gözünde göz-
lük, üstünde deri bir ceket, altında siyah pantolon ve siyah bot/arıya-
tan bir mafya adamına benziyordu.

Recep DÜRÜST YÜREK'in hayatını çok merak ediyordum. Gizli bir ajan mıydı? Neden öyle gıjjiniyordu? Nasıl bu kadar sert bir ses ile düzgün konuşabiliyordu? Hiç görmüyordu. Hakkında öğren-
mek istediğim kadar çok şey vardı ki. Ama bizinkiler bağ-
layken bunu yapabiliyordum?

Bir öğleden sonra, annemden izin alıp halamgile gittim ha-
lamgilde Beren'e her şeyi anlattım bu adamı çok merak et-
tiğini ve ona ihtiyacım olduğunu söyledim. Sonunda onla-
ştık, öğleden önce Beren, öğleden sonra ben takibe olacaktık.
Her gün öğrendiğimiz bilgileri birbirimize söyleyecektik.

Beren bir günde hepsini öğrenmişti, Casusuna akıllı demiyorlar-
mış. Adam sadece siyahı seviyormuş. Renkli ağız olduğu için göz-
lük takıyormuş. Diğer kıyafetleri de renkli değilmiş hepsi siyah. Ama
aklında tek bir soru vardı... Beren bunları nereden öğrendi?
"Bereenn" diye boğurdum "nereden öğrendim?" dedim. Adamın

Adamın soy isminden belliymiş zaten "DÜRÜST YÜREK".
Beren sormuş "Abi sen neden böylesin?" diye adında
dürüstce anlatmış. 😊

Beren böyle deyince şaşırardım. Adam dürüst çıktı.
Ajan değilmiş meğerse, çok soğuk bir adammış sadece...

Babaannem bir gün dışarı çıktı. Sonra evin içinde bulununca telastandık. Polisi aradık, ormana gitmiş akşam geri geldi. Neyse Doktora bir tedavisi olup olmadığını sormuştuk. Doktor "Sadece mutlu ederseniz geri döner" dedi iş bosa dışıydı."

Babaannemin yanına gidip "Babaanne nasıl mutlu olursun" dedim. Babaannemde "Şikkeeerrr" diye bağırdı "şiker isterim, şiker isterim, olmazsan küserim, olmazsan küserim" dedi. Babama ve anneme sordum aldık verdik. Ama yine susmadı.

Aburcuburlar aldık. Sonra odadan çıktık. Doktora götürdük Doktor: Gerçek mutluluk ve gerçek sevgi" dedi. Babaannem'in en sevdiği şey yemek yapmaktı. Babaannemi mutfağa götürdük. Sonra çıktık mutfağın.

İki üç saat çknadı geri geldiğimizde masada doksan çeşit yemek ve babaannen duruyordu. Doktorun verdiği şurupları bir iki dasta babaannemin yemeğine doktorttik babaannem sip diye gözlerine parılttı ve konustu.

"Ay, ay, ay, ay. Bunları kim yaptı böyle, Yusuf, Ayşe, Leyla, Murat, Gınar, Beren ay neden öyle ilk defa görüyorsunuz gibi bakıyorsunuz, canım işte ben Hasibe" dedi.

Hepimiz ostone attık babaannenin. Çok özlenistik onu geri döndü babaannem. bir hafta bizde kaldı hiç bir şey hatırlanıyordu, onu olsun Babaannem geri dönmüştü...

KÜÇÜK PRENS

Küçük prens bir çocuğun büyüklere karşı görüşlerini ve hayal dünyasını anlatmaktadır. Yazar sahra Gölüne acil bir iniş yapar ve orada küçük prens ile tanışır. Yazar, küçük prensle bir koyun çizer. Yazar (Pilot) bir çok yer gezer.

Pilot (Yazar) vaağını tamir eder ancak küçük prensi çok sevdiği için gitmekten vazgeçer. Pilot (Yazar) bir gün vefat eder. Küçük prens hayata karşı umudunu hiçbir zaman kaybetmez. Gezegenleri görmeye çıkar ancak (Pilot) yazar gibi hiçkimseyi rastlayamaz. Kendini ne zaman yanlış hissederse o zaman Pilot (Yazar) a gizlediği koyuna bakar. Küçük prens Yazarın koyuna yaptığı ağızlığı deri bağcıkları çizmeyi unuttuğunu fark eder. Küçük prens Dünyaya gizimi tamamlayabilecek birini aramaya çıkar. Dünyada sayısız insan görür ancak hiçbirini tamamlayamaz. Küçük prens tam umudunu kaybedeceği an habesinde savastan dolayı perişan olan bir ülkeyi görür. Küçük prens düşünürken aklına o ülkeye gidip onu anlayın birilerini bulmak için yola çıkar. Etkisinde her yerin enkaz altında olduğunu görür. Oradaki çocukların yanlarına oturur hepsinin o kadar hayal dünyası geniş ki Küçük prens onlarla bir süre oyun oynar. İkinden insanların buldukları durumlardan dolayı mutlu olmasından dolayı düşünür. Bir süre yeni arkadaş edinir. Bundan dolayı Küçük prens şükranlık yapılmaması gerektiğini düşünür.

~ GÖKKUŞAĞI KÖPRÜSÜ ~

Dilek bu yaşadığı büyük kaza sonucu çok korkmuştu ailesine bir şey olucak diye ailesinde çok birşey yoktu ama dilek'in kolu kırılmıştı.

Dilek'in Dedesi korkudan ağlaya ağlaya hastaneye gitmişti ne telaştan ne yapaacağını şaşırmış ama evlatları sapa sapa sağlam olduğunu görünce büyük bir oh çekti dede 3 ay oğlunda kalmıştı ama büyük oğlu kanser olmuştu teşhis konulunca çok büyük olmadı anafildi bir kaç kere hastaneye gidince kanser vücudundan alınmıştı

Aile çok büyük zorluklar yaşamış ama sonunda hepisi mutlu olmuştu

YAZ MA CERASI

SONUÇ BÖLÜMÜ

Bence öyle değil her hikayem sonu mutlu değil olduğunda olabilir. Bu hikayem sonucunun mutlu olması daha iyi olabilir. Masalların Gecur kahramanlarıyla değil de korkarla başlameleri kimse sevmez. Bence mutlu başlamalıdır. Bu hikayem sonu güzel başlamalıdır. Ve öyle başlamış. Bu hikayem Gecur kahramanı Bora bu olaya yasınıp ağız acıkı kalmıştı. Ama sonra da ne yapacağını bilirdi ve o planı devreye soktu. Ve planı tuttu. Artık her istediğini yapıp her kesim gözüne girebilir. Bu sayede kahraman olabilir. Artık her şey hazır. Balabanın düğün bir şekilde üstü ama o anlamı vardı. Bora da 13 planına geçmişti. Artık planına ulaşmıştı. Ve o kazandı. Bora zaferanı kutlarken rakibine uğüdü ve kuzen Bora önünde tebrik etti. Ve ilerde bir diğle beraber. Artık dostları. Ve bora sonu söyledi: Birlikten kuvvet doğar.

Ervanur
Arkan